

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (peti senat)

z dne 25. oktobra 2018*

„Javni uslužbenci – ESZD – Osebni prejemki – Uradniki, razporejeni v delegacijo v Peking – Družinski dodatki – Dodatek za šolanje za leto 2015/2016 – Člen 15, drugi stavek, Priloge X h Kadrovskim predpisom – Prekoračitev v Kadrovskih predpisih določenega najvišjega zneska za tretje države – Odločitev o omejitvi povračila stroškov izobraževanja v izjemnih primerih – SDI“

V zadevi T-729/16,

PO, uradnik Evropske komisije,

PP, uradnik Evropske službe za zunanje delovanje,

PQ, uradnik Evropske komisije,

PR, uradnica Evropske komisije,

ki sta jih sprva zastopala N. de Montigny in J.-N. Louis, nato N. de Montigny, odvetniki,

tožeče stranke,

proti

Evropski službi za zunanje delovanje (ESZD), ki jo zastopata S. Marquardt in R. Spac, agenta, skupaj z M. Troncosom Ferrerom, F.-M. Hislairom in S. Moya Izquierdo, odvetniki,

tožena stranka,

zaradi predloga na podlagi člena 270 PDEU za razglasitev ničnosti odločb ESZD, da se tožečim strankam za šolsko leto 2015/2016 ne povrnejo stroški izobraževanja, ki so presegali znesek, ki ustreza v Kadrovskih predpisih določenemu najvišjemu znesku za tretje države (šestkratnik osnovnega najvišjega zneska), povečanemu za 10.000 EUR (skupno 27.788,40 EUR),

SPLOŠNO SODIŠČE (peti senat),

v sestavi D. Gratsias, predsednik, I. Labucka, sodnica, in A. Dittrich (poročevalec), sodnik,

sodna tajnica: M. Marescaux, administratorica,

na podlagi pisnega dela postopka in obravnave z dne 30. maja 2018

izreka naslednjo

* Jezik postopka: francoščina.

Sodbo

I. Dejansko stanje in izpodbijani ukrepi

- 1 Tožeče stranke, PO, PP, PQ in PR, so bile razporejene v delegacijo Evropske unije v Pekingju na Kitajskem kot člani osebja Evropske službe za zunanje delovanje (ESZD).

A. PO

- 2 PO je bil 26. avgusta 2011 v interesu službe razporejen v delegacijo Unije v Pekingju na Kitajskem. Ob prihodu na Kitajsko je svoje otroke vpisal v British School of Beijing.
- 3 PO je 9. septembra 2015 na podlagi člena 15 Priloge X h Kadrovskim predpisom za uradnike Evropske unije (v nadaljevanju: Kadrovski predpisi) zahteval, naj se mu za leto 2015/2016 povrnejo stroški izobraževanja (dodatek za šolanje B), ki so presejali najvišji znesek, ki je v tej določbi predviden za uradnike, razporejene v tretjo državo, in ki ustreza šestkratniku osnovnega najvišjega zneska dodatka za šolanje v skladu s členom 3(1) Priloge VII h Kadrovskim predpisom (v nadaljevanju: v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek za tretje države). Za leto 2015/2016 je osnovni najvišji znesek dodatka za šolanje znašal 260,95 EUR na mesec za vsakega otroka, tako da je v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek za tretje države znašal 1565,70 EUR na mesec oziroma 18.788,40 EUR na leto.
- 4 PO je 17. decembra 2015 od organa za imenovanja (v nadaljevanju: OI) prejel elektronsko sporočilo, s katerim je bil obveščen, da je povračilo stroškov izobraževanja za posameznega otroka omejeno na znesek, ki ustreza v Kadrovskih predpisih določenemu najvišjemu znesku za tretje države, povečanemu za 10.000 EUR (28.788,40 EUR na leto). Razlika med dodatkom za šolanje, ki ga je prejel PO, in stroški izobraževanja, ki jih je imel za svoje otroke v šolskem letu 2015/2016, je znašala 17.330,11 EUR.
- 5 PO je bil 7. marca 2016 v odgovor na svoje vprašanje obveščen, da „elektronsko sporočilo z dne 21. decembra 2015“ pomeni odločbo OI, v zvezi s katero lahko vloži pritožbo.
- 6 PO je 15. marca 2016 zoper elektronsko sporočilo z dne 17. decembra 2015 vložil pritožbo v smislu člena 90(2) Kadrovskih predpisov.
- 7 OI je 5. julija 2016 sprejel odločbo, s katero je zavrnil pritožbo PO.

B. PP

- 8 PP je bil 1. avgusta 2015 v interesu službe razporejen v delegacijo Unije v Pekingju na Kitajskem. Zaradi prihoda na Kitajsko je 19. maja 2015 svoje otroke vpisal v Dulwich College Beijing.
- 9 PP je 25. avgusta 2015 na podlagi člena 15 Priloge X h Kadrovskim predpisom zahteval, naj se mu za leto 2015/2016 povrnejo stroški izobraževanja (dodatek za šolanje B), ki so presejali v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek za tretje države.
- 10 PP je 17. decembra 2015 od OI prejel elektronsko sporočilo, s katerim je bil obveščen, da je povračilo stroškov izobraževanja za posameznega otroka omejeno na znesek, ki ustreza v Kadrovskih predpisih določenemu najvišjemu znesku za tretje države, povečanemu za 10.000 EUR. Iz navedbe na koncu tega elektronskega sporočila je razvidno, da je bilo to poslano zgolj informativno in ni pomenilo odločbe, ki posega v položaj, v smislu člena 90 Kadrovskih predpisov. Razlika med dodatkom za šolanje, ki ga je prejel PP, in stroški izobraževanja, ki jih je imel za svoje otroke v šolskem letu 2015/2016, je znašala 23.791,93 EUR.

- 11 OI je 21. decembra 2015 v odgovor na vprašanje PP potrdil, da bo ta za posameznega otroka prejel samo znesek, ki ustreza v Kadrovskih predpisih določenemu najvišjemu znesku za tretje države, povečanemu za 10.000 EUR.
- 12 PP je 13. januarja 2016 obvestil OI o finančnih posledicah, ki so mu povzročene s tem, in zahteval, naj se mu pošlje končna odločba.
- 13 PP je bil 14. januarja 2016 obveščen, da je končna odločba elektronsko sporočilo z dne 21. decembra 2015.
- 14 PP je 16. marca 2016 zoper elektronsko sporočilo z dne 21. decembra 2015 ter po potrebi zoper elektronsko sporočilo z dne 17. decembra 2015 in svoj plačilni list za februar 2016 vložil pritožbo v smislu člena 90(2) Kadrovskih predpisov.
- 15 ESZD je 5. julija 2016 sprejela odločbo, s katero je zavrnila pritožbo PP.

C. PQ

- 16 PQ je leta 2015 vložil prijavo za delovno mesto v delegaciji Unije v Pekingu na Kitajskem. Dne 19. oktobra 2015 mu je bila ponujena zaposlitev na tem delovnem mestu od 1. januarja 2016.
- 17 PQ je 19. novembra 2015 zahteval, naj se mu za leto 2015/2016 izplača predujem na dodatek za šolanje in naj se mu povrnejo stroški izobraževanja (dodatek za šolanje B), ki so presegali v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek za tretje države, v skladu s členom 15 Priloge X h Kadrovskim predpisom.
- 18 PQ je 17. decembra 2015 od OI prejel elektronsko sporočilo, s katerim je bil obveščen, da je povračilo stroškov izobraževanja za posameznega otroka omejeno na znesek, ki ustreza v Kadrovskih predpisih določenemu najvišjemu znesku za tretje države, povečanemu za 10.000 EUR. Iz navedbe na koncu tega elektronskega sporočila je razvidno, da je bilo to poslano zgolj informativno in ni pomenilo odločbe, ki posega v položaj, v smislu člena 90 Kadrovskih predpisov. Znesek stroškov izobraževanja je bil izračunan sorazmerno za osem od 12 mesecev.
- 19 Ob prihodu na Kitajsko 1. januarja 2016 je PQ svoje otroke vpisal v Western Academy of Beijing. Razlika med dodatkom za šolanje, ki ga je prejel PQ, in stroški izobraževanja, ki jih je imel za svoje otroke v šolskem letu 2015/2016, je znašala 10.011,94 EUR.
- 20 PQ je 14. marca 2016 zoper elektronsko sporočilo z dne 17. decembra 2015 vložil pritožbo v smislu člena 90(2) Kadrovskih predpisov.
- 21 ESZD je 5. julija 2016 sprejela odločbo, s katero je zavrnila pritožbo PQ.

D. PR

- 22 PR je 14. avgusta 2013 nastopila funkcijo v delegaciji Unije v Pekingu na Kitajskem. Ob prihodu na Kitajsko je dva izmed svojih otrok vpisala v Western Academy of Beijing.
- 23 PR je 25. septembra 2015 na podlagi člena 15 Priloge X h Kadrovskim predpisom zahtevala, naj se ji za leto 2015/2016 povrnejo stroški izobraževanja (dodatek za šolanje B), ki so presegali v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek za tretje države.

- 24 PR je 17. decembra 2015 od OI prejela elektronsko sporočilo, s katerim je bila obveščena, da je povračilo stroškov izobraževanja za posameznega otroka omejeno na znesek, ki ustreza v Kadrovskih predpisih določenemu najvišjemu znesku za tretje države, povečanemu za 10.000 EUR. Iz navedbe na koncu tega elektronskega sporočila je razvidno, da je bilo to poslano zgolj informativno in ni pomenilo odločbe, ki posega v položaj, v smislu člena 90 Kadrovskih predpisov. Razlika med dodatkom za šolanje, ki ga je prejela PR, in stroški izobraževanja, ki jih je imela za svoja otroka v šolskem letu 2015/2016, je znašala 17.960,45 EUR.
- 25 PR je 7. januarja 2016 v odgovor na svoje vprašanje dobila potrditev, da višina dodatka za šolanje, ki ga bo prejela za posameznega otroka, ne bo presegala zneska, ki ustreza v Kadrovskih predpisih določenemu najvišjemu znesku za tretje države, povečanemu za 10.000 EUR.
- 26 PR je 4. marca 2016 zahtevala, naj se ji pošlje uradna odločba.
- 27 PR je 7. marca 2016 od OI prejela elektronsko sporočilo, s katerim je bila obveščena, da je akt, ki posega v položaj, elektronsko sporočilo z dne 17. decembra 2015.
- 28 PR je 12. marca 2016 zoper elektronsko sporočilo z dne 17. decembra 2015 vložila pritožbo v smislu člena 90(2) Kadrovskih predpisov.
- 29 ESZD je 5. julija 2016 sprejela odločbo, s katero je zavrnila pritožbo PR.

II. Postopek in predlogi strank

- 30 Tožeče stranke so 17. oktobra 2016 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložile to tožbo.
- 31 ESZD je 6. januarja 2017 vložila odgovor na tožbo.
- 32 Tožeče stranke so 9. marca 2017 vložile repliko.
- 33 ESZD je 3. maja 2017 vložila dupliko.
- 34 Splošno sodišče (peti senat) je na predlog sodnika poročevalca odločilo, da začne ustni del postopka, in v okviru ukrepov procesnega vodstva iz člena 89 svojega poslovnika ESZD pozvalo, naj predloži nekatera dokazila. ESZD se je odzvala na ta poziv.
- 35 Stranke so na obravnavi 30. maja 2018 podale ustne navedbe in odgovorile na vprašanja, ki jih je postavilo Splošno sodišče.
- 36 Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:
- razglasi ničnost odločb z dne 17. decembra 2015 „o omejitvi stroškov izobraževanja, ki so jim nastali, na 10.000 EUR“;
 - če je potrebno, razglasi ničnost:
 - elektronskega sporočila z dne 21. decembra 2015;
 - vseh drugih elektronskih sporočil, s katerimi je bila potrjena odločba z dne 17. decembra 2015;
 - ocen dodatka za šolanje;
 - plačilnih listov, v katerih je naveden znesek prejetega dodatka za šolanje;

- če je potrebno, razglasi ničnost odločb z dne 5. julija 2016 o zavrnitvi njihovih pritožb;
- ESZD naloži plačilo stroškov.

37 ESZD Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da je tožba dopustna, vendar neutemeljena;
- tožečim strankam naloži plačilo stroškov postopka.

III. Pravo

- 38 Uvodoma je treba spomniti, da je ESZD v skladu s členom 1(2) Sklepa Sveta 2010/427/EU z dne 26. julija 2010 o organizaciji in delovanju ESZD (UL 2010, L 201, str. 30) delovno samostojno telo Unije, ki je ločeno od generalnega sekretariata Sveta Evropske unije in Evropske komisije ter ki ima pravno sposobnost, ki je potrebna za izvajanje njegovih nalog in doseganje njegovih ciljev.
- 39 V skladu s členom 6 Sklepa 2010/427 se Kadrovske predpisi in Pogoji za zaposlitev drugih uslužbencev Evropske unije uporabljajo za osebje ESZD. Člen 1b(a) Kadrovskih predpisov pa določa, da če ni drugače določeno, se ESZD v Kadrovskih predpisih obravnava kot institucija Unije.
- 40 Kar zadeva predmet predlogov za razglasitev ničnosti, ki jih podajajo tožeče stranke, je treba navesti, da se ti predlogi primarno nanašajo na elektronska sporočila z dne 17. decembra 2015 in odločbe o zavrnitvi pritožb ter da tožeče stranke le, „če je potrebno“, predlagajo razglasitev ničnosti elektronskih sporočil, ki so sledila elektronskemu sporočilu z dne 17. decembra 2015, ocen dodatka za šolanje in plačilnih listov, v katerih je naveden znesek prejetega dodatka za šolanje. Ob upoštevanju predmeta predlogov za razglasitev ničnosti bosta najprej preučena predloga za razglasitev ničnosti elektronskih sporočil z dne 17. decembra 2015 in odločb o zavrnitvi pritožb, nato pa bodo preučeni še preostali predlogi za razglasitev ničnosti.

A. Predloga za razglasitev ničnosti elektronskih sporočil z dne 17. decembra 2015 in odločb o zavrnitvi pritožb

- 41 Tožeče stranke v utemeljitev svojih predlogov za razglasitev ničnosti elektronskih sporočil z dne 17. decembra 2015 in odločb o zavrnitvi pritožb navajajo štiri tožbene razloge.
- 42 V okviru prvega tožbenega razloga trdijo, da ker so njihovi primeri izjemni, so imele pravico do celotnega povračila stroškov izobraževanja na podlagi člena 15 Priloge X h Kadrovskim predpisom. Te pravice naj ne bi bilo mogoče omejiti s proračunskimi preudarki. V okviru prvega tožbenega razloga prav tako trdijo, da bi morale izpodbijane odločbe v vsakem primeru temeljiti na splošnih določbah za izvajanje (v nadaljevanju: SDI), ki bi jih ESZD morala sprejeti v skladu s postopkom iz člena 110 Kadrovskih predpisov.
- 43 Drugi tožbeni razlog se nanaša na kršitev smernic ESZD v zvezi z dodatki za šolanje (v nadaljevanju: smernice).
- 44 S tretjim tožbenim razlogom tožeče stranke zatrjujejo, da je OI kršil načela primarnega prava, kot so pravice otroka, pravica do družinskega življenja, pravica do izobraževanja, načelo prepovedi diskriminacije, načelo pravne varnosti, načelo sorazmernosti ter načelo varstva pridobljenih pravic in legitimnih pričakovanj.
- 45 Četrty tožbeni razlog se nanaša na očitne napake pri presoji.

- 46 Na prvem mestu je treba analizirati trditve, ki jo navaja PR v okviru četrtega tožbenega razloga, in sicer, da glede na trditve, ki jih je podala, obrazložitev v elektronskem sporočilu z dne 17. decembra 2015 in odločbi o zavrnitvi njene pritožbe ni zadostna.
- 47 Na drugem mestu bodo preučene trditve, ki jih tožeče stranke navajajo v okviru četrtega tožbenega razloga in s katerimi želijo dokazati, da ugotovitev OI, v skladu s katero njihovi primeri niso bili izjemni v smislu člena 15, drugi stavek, Priloge X h Kadrovskim predpisom, vsebuje očitne napake pri presoji.
- 48 Na tretjem mestu je treba analizirati trditve tožečih strank, ki so navedene v okviru tožbenih razlogov od prvega do četrtega in katerih namen je dokazati, da ker so bile tožeče stranke v izjemnih položajih v smislu člena 15, drugi stavek, Priloge X h Kadrovskim predpisom, jim je bila ESZD dolžna povrniti celotne stroške izobraževanja, ki so presegali v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek za tretje države.
- 49 Na četrtem mestu bodo preučene trditve tožečih strank, podane v okviru tožbenih razlogov od drugega do četrtega v zvezi z omejitvijo povračila stroškov izobraževanja, ki presegajo v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek za tretje države, ki jo je OI uporabil v elektronskih sporočilih z dne 17. decembra 2015.
- 50 Na petem mestu bo treba analizirati trditve tožečih strank, ki so navedene zlasti v okviru prvega tožbenega razloga in se nanašajo na to, da bi ESZD morala sprejeti SDI.

1. Trditve v zvezi z nezadostnostjo obrazložitve

- 51 V okviru četrtega tožbenega razloga PR trdi, da glede na trditve, ki jih je navedla, obrazložitev elektronskega sporočila z dne 17. decembra 2015 in odločbe o zavrnitvi njene pritožbe ni zadostna. OI naj ne bi upošteval izjemnih okoliščin, na katere se je sklicevala v zahtevi za povračilo stroškov izobraževanja in ki upravičujejo celotno povračilo teh stroškov. Vpis njenih otrok v Western Academy of Beijing je bil po njenem mnenju utemeljen zaradi nujnosti, da njena otroka ohranita in izboljšata stopnjo znanja maternega nizozemskega jezika, saj sta se prvotno šolala v nizozemščini in bosta šolanje zelo verjetno nadaljevala v tem jeziku, če bi v prihodnjih letih prišlo do vrnitve na sedež.
- 52 V zvezi s tem je treba spomniti, da je v skladu z ustaljeno sodno prakso namen obveznosti obrazložitve, določene s členom 25, drugi odstavek, Kadrovskih predpisov, s katero je le ponovljena splošna obveznost, ki jo določa člen 296 PDEU, zadevni osebi dati zadostne podatke, da lahko presoja utemeljenost akta, ki posega v njen položaj, in možnost, da vloži tožbo pri sodišču Unije, ter temu omogočiti, da opravi nadzor nad zakonitostjo akta (glej sodbo z dne 29. septembra 2005, Napoli Buzzanca/Komisija, T-218/02, EU:T:2005:343, točka 57 in navedena sodna praksa).
- 53 V tem okviru je treba spomniti tudi, da se za obrazložitev odločbe o zavrnitvi pritožbe šteje, da se ujema z obrazložitvijo odločbe, zoper katero je bila vložena pritožba, in da lahko dopolnjuje zadnjenavedeno obrazložitev (glej v tem smislu sodbo z dne 16. januarja 2015, Trentea/FRA, T-107/13 P, EU:T:2015:20, točka 77).
- 54 V zvezi z obrazložitvijo odločbe o zavrnitvi pritožbe PR je treba opozoriti, da je OI zlasti na straneh 21 in 22 te odločbe v bistvu pojasnil, da tudi v izjemnih primerih v smislu člena 15, drugi stavek, Priloge X h Kadrovskim predpisom ni samodejne obveznosti za ESZD, da povrne celotni znesek nastalih stroškov izobraževanja, ki presegajo v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek za tretje države. Navedel je tudi, da ima pravico upoštevati proračunske omejitve. Poleg tega je OI na straneh 20 in 21 te odločbe pojasnil, da pravica do izobraževanja na podlagi člena 14(2) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah ne zajema izobraževanja v zasebni šoli.

- 55 Ugotoviti je treba, da je ta obrazložitev PR omogočila, da je razumela razloge, zaradi katerih je OI kljub izjemnih okoliščinam, na katere se je sklicevala v zahtevi za povračilo stroškov izobraževanja, ki so presegali v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek za tretje države, odločil, da se ji ti stroški ne povrnejo v celoti. Poleg tega ta obrazložitev Splošnemu sodišču omogoča, da opravi nadzor nad zakonitostjo te odločbe.
- 56 Zato je treba trditve PR v zvezi s kršitvijo obveznosti obrazložitve zavrniti.

2. Trditve, katerih namen je dokazati, da ugotovitev OI, v skladu s katero primeri tožečih strank niso bili izjemni, vsebuje očitne napake pri presoji

- 57 Nekatere trditve, ki jih tožeče stranke navajajo v okviru četrtega tožbenega razloga, namigujejo, da je OI zmotno ugotovil, da primeri tožečih strank niso izjemni, in da ta ugotovitev vsebuje očitno napako pri presoji.
- 58 V zvezi s tem je treba navesti, da te trditve tožečih strank temeljijo na premisi, v skladu s katero OI v izpodbijanih odločbah ni menil, da so tožeče stranke v izjemnih položajih.
- 59 V tem okviru je treba opozoriti, da prvi stavek člena 15 Priloge X h Kadrovskim predpisom določa, da uradnik pod pogoji, ki jih določi OI, dobi dodatek za šolanje, s katerim pokriva dejanske stroške šolanja, pri čemer se dodatek izplača ob predložitvi dokazil. V drugem stavku te določbe je določeno, da razen v primerih, ki jih OI šteje za izjemne, ta dodatek ne sme presegati v Kadrovskih predpisih določenega najvišjega zneska za tretje države. Kot je navedeno v tem zadnjem stavku, ima OI torej pravico odobriti povračilo, ki presega v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek za tretje države, samo v izjemnih primerih v smislu tega stavka.
- 60 Kot je razvidno iz elektronskih dopisov z dne 17. decembra 2015, je znesek, ki ga je ESZD povrnila za stroške izobraževanja za njihove otroke, presegal v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek. Iz tega sledi, da je OI menil, da so primeri tožečih strank izjemni v smislu člena 15, drugi stavek, Priloge X h Kadrovskim predpisom.
- 61 Premisa tožečih strank, v skladu s katero OI ni menil, da so v izjemnih položajih, je torej napačna. Posledično je treba njihove trditve zavrniti.

3. Trditve, katerih namen je dokazati, da je bil OI dolžan tožečim strankam povrniti celotne stroške izobraževanja, ki so presegali v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek za tretje države

- 62 Tožeče stranke menijo, da ker so njihovi primeri izjemni, jim je bil OI dolžan povrniti celotne stroške izobraževanja, ki so presegali v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek za tretje države. V podporo temu zatrjevanju najprej podajajo trditve, ki se nanašajo na razlago člena 15 Priloge X h Kadrovskim predpisom, in nato trditve, povezane s smernicami.

a) Trditve v zvezi z razlago člena 15 Priloge X h Kadrovskim predpisom

- 63 Tožeče stranke trdijo, da jim je bil OI v skladu s členom 15 Priloge X h Kadrovskim predpisom dolžan povrniti celotne stroške izobraževanja, ki so presegali v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek za tretje države. Njihovi primeri naj bi bili izjemni, ker so, kot navajajo, edine oblike šolanja, ki so bile na voljo v Pekingju in so bile primerne za njihove otroke, vključevale stroške izobraževanja, ki so presegali v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek za tretje države. V podporo svojemu zatrjevanju se opirajo na trditve, ki se nanašajo na besedilo člena 15 Priloge X h Kadrovskim predpisom in pripravljane dokumente za navedeno prilogo, ter na trditve, povezane z razlago te

določbe z vidika načela pravne varnosti, načela varstva pridobljenih pravic in legitimnih pričakovanj, načela prepovedi diskriminacije, pravic otroka, pravice do družinskega življenja, pravice do izobraževanja in načela sorazmernosti.

1) Trditve v zvezi z besedilom člena 15 Priloge X h Kadrovskim predpisom in pripravljalnimi dokumenti za navedeno prilogo

- 64 OI je v odločbah o zavrnitvi pritožb v bistvu pojasnil, da člen 15 Priloge X h Kadrovskim predpisom ne določa brezpogojne pravice do povračila stroškov izobraževanja, ki presegajo v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek za tretje države, in da ima nad tem najvišjim zneskom pravico omejiti dodatke za šolanje ob upoštevanju razpoložljivega proračuna.
- 65 V okviru prvega tožbenega razloga tožeče stranke zatrjujejo, da je ta razlaga člena 15 Priloge X h Kadrovskim predpisom napačna. Ta člen naj ne bi omogočal omejevanja povračila stroškov izobraževanja v izjemnih primerih, v katerih edine oblike šolanja, ki so primerne za otroke uradnikov v delegaciji in ki so na voljo v zadevni tretji državi, vključujejo stroške, ki presegajo v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek za tretje države. V podporo tej razlagi trdijo, da besedilo drugega stavka tega člena ne določa omejitev za višino dodatka za šolanje, ki ga je treba plačati v izjemnih primerih, in se sklicujejo na pripravljalne dokumente za navedeno prilogo.
- 66 ESZD izpodbija te trditve.
- 67 V zvezi s tem je treba spomniti, da člen 15, prvi stavek, Priloge X h Kadrovskim predpisom določa, da so dodatki za šolanje namenjeni kritju dejanskih stroškov šolanja. Vendar je treba tudi navesti, da v skladu z drugim stavkom tega člena znesek dodatka za šolanje načeloma ne more presegati v Kadrovskih predpisih določenega najvišjega zneska za tretje države. Ta stavek resda določa tudi, da se navedeni najvišji znesek v izjemnih primerih lahko prekorači. Vendar iz besedila tega stavka ni mogoče ugotoviti, v kolikšnem obsegu mora dodatek za šolanje kriti stroške izobraževanja, ki so nujni za to, da oseba dobi primerno obliko šolanja.
- 68 V zvezi z vprašanjem, kaj pomeni izjemen primer v smislu člena 15, drugi stavek, Priloge X h Kadrovskim predpisom, je treba opozoriti, da iz pripravljalnih dokumentov za navedeno prilogo izhaja, da se z navedenim členom uresničuje cilj omogočiti, da otroci uradnikov Unije dobijo brezplačno šolanje, in se želi preprečiti, da bi okoliščina, da uradnik službuje zunaj Unije, v tem pogledu pripeljala do diskriminacije. V tem okviru je treba navesti tudi, da ti pripravljalni dokumenti izhajajo iz načela, da ni nujno, da so vse oblike brezplačnega javnega šolanja, ki so na voljo v državi razporeditve, primerne za otroke uradnikov Unije. Poleg tega je iz njih razvidno, da so oblike šolanja, ki so na voljo v tretji državi in so primerne za otroke uradnikov Unije, lahko omejene in zelo drage ter da je bila možnost prekoračitve v Kadrovskih predpisih določenega najvišjega zneska za tretje države, ki je predvidena v členu 15, drugi stavek, Priloge X h Kadrovskim predpisom, uvedena zaradi upoštevanja takega položaja. Glede na te preudarke je treba ugotoviti, da je pri tožečih strankah podan primer, za katerega je bila v členu 15, drugi stavek, Priloge X h Kadrovskim predpisom predvidena možnost prekoračitve v Kadrovskih predpisih določenega najvišjega zneska za tretje države.
- 69 Vendar v nasprotju s tem, kar navajajo tožeče stranke, iz pripravljalnih dokumentov za Prilogo X h Kadrovskim predpisom ni mogoče sklepati, da je člen 15, drugi stavek, te priloge treba razlagati tako, da v izjemnih primerih v smislu tega stavka obstaja neomejena pravica do celotnega povračila stroškov izobraževanja, ki presegajo v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek za tretje države.
- 70 Kot je razvidno iz navedenih dokumentov, je bil namreč v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek za tretje države uveden, da bi se preprečili pretirani odhodki zaradi povračila stroškov izobraževanja. V razlagi, ki jo zagovarjajo tožeče stranke, pa nista zadostno upoštevana obstoj tega

najvišjega zneska in odločitev zakonodajalca Unije, v skladu s katero povračila dodatka za šolanje načeloma ne presegajo tega najvišjega zneska. V tem okviru je treba spomniti, da so stroški izobraževanja za pridobitev primerne šolanja v tretji državi lahko odvisni od dejavnikov, na katere ESZD nima vpliva, kot so menjalni tečaji ali povpraševanje po takih oblikah šolanja. Zakonodajalec Unije je z v Kadrovskih predpisih določenim najvišjim zneskom za tretje države želel preprečiti, da bi pretirani odhodki, ki bi lahko bili posledica takih dejavnikov, bremenili proračun ESZD. Z razlago člena 15, drugi stavek, Priloge X h Kadrovskim predpisom, v skladu s katero bi v izjemnih primerih v smislu te določbe obstajala neomejena pravica do povračila stroškov izobraževanja, ki presegajo v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek za tretje države, neodvisno od posledic za proračun ESZD, pa ta cilj ne bi bil upoštevan.

- 71 Poleg tega ni mogoče šteti, da je želel zakonodajalec Unije izključiti zgolj povračilo tistega dela stroškov izobraževanja, ki presegajo v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek za tretje države, ki je posledica okoliščine, da se člani osebja ESZD – čeprav obstajajo ustanove, ki ponujajo primerno šolanje, katerega stroški izobraževanja so nižji – odločijo svoje otroke vpisati v ustanovo, ki terja višje stroške izobraževanja. Če bi namreč zakonodajalec želel izključiti zgolj povračilo tega dela stroškov izobraževanja, bi lahko to navedel.
- 72 Glede na te preudarke je treba ugotoviti, da v nasprotju s tem, kar navajajo tožeče stranke, niti besedilo člena 15 Priloge X h Kadrovskim predpisom niti pripravljani dokumenti za to prilogo ne nalagajo take razlage drugega stavka tega člena, v skladu s katero bi v izjemnih primerih v smislu tega stavka obstajala pravica do celotnega in neomejenega povračila stroškov izobraževanja, ki presegajo v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek za tretje države. Nasprotno, ta stavek je treba razlagati tako, da ima OI pri uporabi te določbe pravico upoštevati proračunske omejitve.
- 73 Zato je treba trditve v zvezi z besedilom člena 15 Priloge X h Kadrovskim predpisom in pripravljanimi dokumenti za to prilogo zavriniti.

2) Trditve v zvezi s kršitvijo načela pravne varnosti, načela spoštovanja pridobljenih pravic in legitimnih pričakovanj tožečih strank ter načela dobrega upravljanja

- 74 OI je v odločbah o zavrnitvi pritožb PO in PP pojasnil, da omejitev povračila stroškov izobraževanja tožečih strank na znesek, ki ustreza v Kadrovskih predpisih določenemu najvišjemu znesku za tretje države, povečanemu za 10.000 EUR, ni v nasprotju z načelom varstva legitimnih pričakovanj tožečih strank. Ti naj ne bi prejeli natančnih, brezpogojnih in skladnih zagotovil iz pooblaščenih in zanesljivih virov, da bosta dobili celotno povračilo stroškov izobraževanja za obdobje svoje razporeditve na Kitajsko.
- 75 Tožeče stranke trdijo, da so te ugotovitve napačne. Načelo pravne varnosti, načelo spoštovanja njihovih pridobljenih pravic in njihovih legitimnih pričakovanj ter načelo dobrega upravljanja naj bi nasprotovala omejitvi povračila stroškov izobraževanja, ki so jih imele.
- 76 ESZD izpodbija te trditve.
- 77 Na prvem mestu je glede trditve, da načelo pravne varnosti nasprotuje spremembi veljavnih pravil brez predhodne razprave ali obvestitve in brez prehodnih ukrepov, dovolj poudariti, da člen 15 Priloge X h Kadrovskim predpisom ni bil spremenjen. V tem okviru je treba tudi navesti, da je bila po informacijah, ki jih je ESZD zagotovila na obravnavi in ki jih tožeče stranke niso prerekale, omejitev povračila stroškov izobraževanja, ki presegajo v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek za tretje države, na 10.000 EUR uporabljena že za stroške izobraževanja za leto 2014/2015. Zato je treba to trditev zavriniti.

- 78 Na drugem mestu je v zvezi s pridobljenimi pravicami tožečih strank dovolj opozoriti, da tožeče stranke ne navajajo nobenega elementa, s katerim bi bilo mogoče dokazati, da so imele pridobljeno pravico do celotnega povračila stroškov izobraževanja, ki so presegali v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek za tretje države, za šolsko leto 2015/2016. Nasprotno, kot je razvidno iz ugotovitev OI v odločbah o zavrnitvi pritožb PO in PP, ki jih tožeče stranke niso prerekale, je ESZD v svojih odločbah, ki so se nanašale na zahteve za povračilo stroškov izobraževanja za prejšnja šolska leta, skrbno pojasnila, da te odločbe zadevajo samo zadevno šolsko leto in da ne podeljujejo pravic za prihodnja šolska leta. Zato je treba tudi to trditev zavrniti.
- 79 Na tretjem mestu, kar zadeva legitimna pričakovanja tožečih strank, je treba spomniti, da morajo biti v skladu s sodno prakso za pravico do sklicevanja na varstvo legitimnih pričakovanj izpolnjena tri merila, in sicer, prvič, mora uprava Unije upravičencu dati natančna, brezpogojna in skladna zagotovila, ki izhajajo iz pooblaščenih in zanesljivih virov, drugič, ta zagotovila morajo biti taka, da pri subjektu, na katerega so naslovljena, vzbudijo legitimna pričakovanja, ter tretjič, dana zagotovila morajo biti skladna z veljavnimi predpisi (sodba z dne 15. novembra 2005, Righini/Komisija, T-145/04, EU:T:2005:395, točka 130).
- 80 Glede na besedilo člena 15 Priloge X h Kadrovskim predpisom in vsebino smernic, ki so določale, da bodo zahteve za povračilo stroškov izobraževanja, ki presegajo v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek za tretje države, preučene na podlagi razpoložljivega proračuna, pa zgolj dejstva, da so tožeče stranke v preteklosti lahko prejele dodatek za šolanje, ki je presegal v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek za tretje države in je pokrival celotne stroške izobraževanja, samega po sebi ni mogoče obravnavati kot natančno, brezpogojno in skladno zagotovilo v smislu sodne prakse, omenjene v točki 79 zgoraj. To velja toliko bolj, ker je ESZD v svojih odločbah, ki so se nanašale na zahteve za povračilo stroškov izobraževanja za prejšnja šolska leta, skrbno pojasnila, da te odločbe zadevajo samo zadevno šolsko leto in da ne podeljujejo pravic za prihodnja šolska leta (glej točko 78 zgoraj).
- 81 Na četrtem mestu tožeče stranke zatrjujejo kršitev načela dobrega upravljanja. Izpodbijane odločbe naj bi nastopile sredi šolskega leta, ko so uradniki že poravnali stroške vpisa. Takrat naj se ne bi mogli več odzvati.
- 82 V zvezi s tem je treba navesti, da ta trditev tožečih strank v bistvu temelji na napačni premisi, v skladu s katero so lahko pred vpisi svojih otrok v zadevne šole upravičeno pričakovale, da jim bodo povrnjeni celotni stroški izobraževanja, vključno z zneskom, ki presega v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek za tretje države. Kot pa je bilo pojasnjeno že v točkah od 77 do 80 zgoraj, ni bilo tehtne podlage za taka pričakovanja. Posledično je treba to trditev prav tako zavrniti.
- 83 Zato v nasprotju s tem, kar navajajo tožeče stranke, niti načelo pravne varnosti, niti načelo spoštovanja njihovih pridobljenih pravic ali njihovih legitimnih pričakovanj, niti načelo dobrega upravljanja niso nasprotovala temu, da OI omeji povračilo njihovih stroškov izobraževanja, ki so presegali v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek za tretje države.

3) Trditve v zvezi s kršitvijo načela prepovedi diskriminacije

- 84 Tožeče stranke v okviru drugega dela tretjega tožbenega razloga in tretjega dela tretjega tožbenega razloga podajajo trditve, ki se nanašajo na kršitev načela prepovedi diskriminacije.
- 85 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je v skladu z načelom prepovedi diskriminacije prepovedano primerljive položaje obravnavati različno ali različne položaje enako, razen če je taka razlika v obravnavanju objektivno utemeljena (sodba z dne 28. junija 1990, Hoche, C-174/89, EU:C:1990:270, točka 25).

- 86 Značilnosti različnih položajev in njihovo primerljivost je treba opredeliti in presojeti zlasti ob upoštevanju predmeta in namena akta Unije, s katerim je uvedeno zadevno razlikovanje. V tem okviru je treba poleg tega upoštevati načela in cilje področja, iz katerega izhaja zadevni akt (sodba z dne 16. decembra 2008, Arcelor Atlantique et Lorraine in drugi, C-127/07, EU:C:2008:728, točka 26).
- 87 Različno obravnavanje je utemeljeno, kadar temelji na objektivnem in razumnem merilu, to pomeni, kadar je povezano z zakonito dopustnim ciljem, ki ga zadevna zakonodaja želi doseči, in je ta različnost sorazmerna s ciljem, ki se ga z zadevnim obravnavanjem želi doseči (sodba z dne 16. decembra 2008, Arcelor Atlantique et Lorraine in drugi, C-127/07, EU:C:2008:728, točka 47).
- 88 OI je v odločbah o zavrnitvi pritožb zavrnil očitek v zvezi s kršitvijo načela prepovedi diskriminacije. Enakih položajev naj ne bi obravnaval različno. Uradniki v delegaciji naj ne bi bili v enakem položaju kot uradniki, razporejeni na sedež v Bruslju (Belgija). Iz tega razloga naj bi Priloga X h Kadrovskim predpisom določala posebna pravila za uradnike, razporejene v tretjo državo.
- 89 Tožeče stranke trdijo, da so te ugotovitve napačne.
- 90 Na prvem mestu zatrjujejo, da so uradniki v delegaciji obravnavani enako kot uradniki, ki so na sedežu, čeprav so v različnih položajih.
- 91 ESZD izpodbija to trditev.
- 92 Trditev tožečih strank je treba zavrniti. Kot namreč izhaja iz člena 101a Kadrovskih predpisov, Priloga X k tem predpisom vsebuje posebne in izjemne določbe za uradnike, ki delajo v tretji državi, ta priloga pa določa posebna pravila za dodatek za šolanje, ki ga prejmejo navedeni uradniki, drugačna od tistih, ki se uporabljajo za uradnike, razporejene na sedež. Člen 15 Priloge X namreč določa ne samo, da najvišji znesek navedenega dodatka ustreza šestkratniku osnovnega najvišjega zneska dodatka za šolanje v skladu s členom 3(1) Priloge VII h Kadrovskim predpisom, temveč določa tudi možnost prekoračitve tega najvišjega zneska v izjemnih primerih. Zato v nasprotju s tem, kar zatrjujejo tožeče stranke, uradniki, razporejeni v delegacijo, niso obravnavani enako kot uradniki, razporejeni na sedež.
- 93 Na drugem mestu tožeče stranke navajajo, da čeprav imajo tako uradniki, razporejeni na sedež, kot uradniki v delegaciji pravico do brezplačnega šolanja njihovih otrok, so obravnavani različno, ker je povračilo dodatka za šolanje za otroke uradnikov v delegaciji mogoče omejiti.
- 94 ESZD izpodbija to trditev.
- 95 Na začetku je treba spomniti, da je, kot je bilo pojasnjeno v točki 92 zgoraj, po eni strani v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek za uradnike v delegaciji višji od tega zneska za uradnike, razporejene na sedež, in da je po drugi strani v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek za uradnike v delegaciji mogoče v izjemnih primerih prekoračiti, medtem ko za uradnike, razporejene na sedež, taka možnost ne obstaja. Torej pravila iz Priloge X h Kadrovskim predpisom določajo ugodnejše obravnavanje za tožeče stranke kot za uradnike, razporejene na sedež.
- 96 Vendar želijo tožeče stranke s svojo trditvijo uveljavljati tudi različno obravnavanje, ki izhaja iz tega, da imajo otroci uradnikov, razporejenih na sedež, zaradi evropskih šol ali dodatka za šolanje, ki ga prejmejo, brezplačen dostop do primerne oblike šolanja, medtem ko naj dodatek za šolanje, ki so ga prejele tožeče stranke, njihovim otrokom ne bi omogočal, da bi bili brezplačno deležni primernega šolanja v Pekingu.
- 97 V zvezi s tem je treba spomniti, da je eden od ciljev, ki jim sledi člen 15 Priloge X h Kadrovskim predpisom, ta, da uradniki, razporejeni v tretje države, niso obravnavani diskriminatorno v primerjavi z uradniki, razporejenimi na sedež, kar zadeva brezplačnost šolanja njihovih otrok (glej

točko 68 zgoraj). Glede na sodno prakso, navedeno v točki 86 zgoraj, je treba torej preveriti, ali so z vidika tega cilja uradniki, razporejeni v delegacijo, obravnavani diskriminatorno v primerjavi z uradniki, razporejenimi na sedež.

- 98 Opozoriti pa je treba, da je ESZD na obravnavi pojasnila, da v Pekingu obstajajo šole, ki ponujajo primerno šolanje, katerega stroški izobraževanja so nižji od tistih, ki so jih imele tožeče stranke. Vendar je treba ugotoviti, da se ESZD ne v elektronskih sporočilih z dne 17. decembra 2015 ne v odločbah o zavrnitvi pritožb tožečih strank ni oprla na preudarek, da je primerno šolanje na voljo za znesek, ki bi bil enak ali nižji kot v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek za tretje države, povečan za 10.000 EUR.
- 99 Ob predpostavki, da v Pekingu ne obstaja šola, ki bi lahko primerno šolanje za otroke tožečih strank ponudila za znesek 27.788,40, ki ustreza v Kadrovskih predpisih določenemu najvišjemu znesku za tretje države, povečanemu za 10.000 EUR, bi bile tožeče stranke vsekakor resda obravnavane različno v primerjavi z uradniki, razporejenimi na sedež, če se šteje, da se stroški izobraževanja otrok uradnikov, ki so razporejeni na sedež, *de facto* povrnejo v celoti. Vendar različno obravnavanje pomeni diskriminacijo le, če ni objektivno utemeljeno.
- 100 V zvezi s tem, prvič, je treba spomniti, da ima ESZD široko polje proste presoje glede tega, kako razporedi proračunska sredstva, ki jih ima na voljo za neobvezne odhodke. Kot je ESZD razložila na obravnavi, je z omejitvijo povračila stroškov izobraževanja, ki presegajo v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek za tretje države, povečan za 10.000 EUR, sledila cilju razširiti povračilo stroškov izobraževanja, ki presegajo v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek za tretje države, na največje možno število uradnikov, ki so povračilo zahtevali, hkrati pa upoštevati proračunske omejitve za take odhodke. Ob upoštevanju širokega polja proste presoje, ki ga ima ESZD, izbire tega cilja ni mogoče izpodbijati.
- 101 Drugič, navesti je treba, da tožeče stranke ne izpodbijajo obstoja proračunskih omejitev. Zatrjujejo le, da OI ni zadostno upošteval dejstva, da bi omejitev povračila stroškov izobraževanja lahko povzročila druge stroške, kot so stroški ponavljanja razredov ter stroški selitev, vselitev, prevozov in invalidnosti.
- 102 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da želijo tožeče stranke s temi trditvami v bistvu vzbuditi dvom o primernosti omejitve povračila stroškov izobraževanja, ki presegajo v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek za tretje države, povečan za 10.000 EUR, za doseganje cilja razširitve povračila teh stroškov na največje možno število uradnikov, ki so povračilo zahtevali.
- 103 Ob upoštevanju širokega polja proste presoje, ki ga ima ESZD v zvezi s tem, mora Splošno sodišče svoj nadzor omejiti na vprašanje, ali je s trditvami tožečih strank mogoče dokazati obstoj očitne napake, ki bi jo storila ESZD. To bi bilo mogoče le, če bi bile trditve tožečih strank take, da bi ugotovitvam ESZD odvzele verjetnost.
- 104 Ugotoviti pa je treba, da trditev, ki se nanaša na stroške, do katerih bi lahko prišlo zaradi morebitnih ponavljanj razredov, selitev, vselitev, prevozov in invalidnosti, ter ki nikakor ni natančna, ni taka, da bi odvzela verjetnost ugotovitvi ESZD, v skladu s katero je omejitev povračila stroškov izobraževanja, ki presegajo v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek za tretje države, na 10.000 EUR pomenila primeren način za porazdelitev proračuna, s katerim je razpolagala.
- 105 Posledično s trditvami, ki jih navajajo tožeče stranke, ni mogoče dokazati, da morebitno različno obravnavanje ni bilo objektivno utemeljeno.
- 106 Iz tega sledi, da je treba trditev v zvezi z diskriminacijo tožečih strank v primerjavi z uradniki, razporejenimi na sedež, prav tako zavrniti.

- 107 Na tretjem mestu, kolikor tožeče stranke trdijo, da so diskriminirane v primerjavi z uradniki, razporejenimi v delegacije Unije v tretjih državah, v katerih znesek, ki ustreza v Kadrovskih predpisih določenemu najvišjemu znesku za tretje države, povečanemu za 10.000 EUR, zadostuje za pokritje stroškov izobraževanja, da je otrok deležen primernega šolanja, je treba to trditev zavrniti ob napatitvi na preudarke, podane v točkah od 93 do 106 zgoraj.
- 108 Na četrtem mestu, kar zadeva trditev tožečih strank, da ESZD daje prednost uradnikom brez otrok, je dovolj navesti, da uradniki, ki imajo otroke, niso obravnavani enako kot uradniki brez otrok. Člen 3 Priloge VII h Kadrovskim predpisom in člen 15 Priloge X h Kadrovskim predpisom namreč določata, da se dodatek za šolanje dodeli samo uradnikom, ki imajo vzdrževane otroke.
- 109 Zato z nobeno izmed trditev v zvezi s kršitvijo načela prepovedi diskriminacije, ki jih navajajo tožeče stranke, ni mogoče dokazati, da je treba z vidika tega načela člen 15 Priloge X h Kadrovskim predpisom razlagati tako, da jim podeljuje pravico do celotnega povračila stroškov izobraževanja.

4) Trditve v zvezi s kršitvijo pravic otroka, pravice do družinskega življenja in pravice do izobraževanja

- 110 Tožeče stranke v okviru tretjega dela tretjega tožbenega razloga v bistvu trdijo, da bi bilo treba z vidika pravic otroka, pravice do družinskega življenja in pravice do izobraževanja člen 15 Priloge X h Kadrovskim predpisom razlagati tako, da jim podeljuje pravico do celotnega povračila stroškov izobraževanja.
- 111 OI je v odločbah o zavrnitvi pritožb PO, PP in PR zavrnil očitke, ki se je nanašal na kršitev pravice do izobraževanja. Pojasnil je, prvič, da Listina o temeljnih pravicah ne vsebuje določbe, s katero bi bili delodajalci zavezani svojim zaposlenim povrniti celotne stroške izobraževanja, nastale zaradi vpisa njihovih otrok v zasebno šolo, drugič, da pravica do izobraževanja iz člena 14 Listine o temeljnih pravicah ni kršena, ker je ta člen namenjen varstvu pravice do brezplačnega obveznega šolanja v državah članicah, ne daje pa pravice do šolanja v zasebnih šolah, kot so šole, ki so jih izbrale tožeče stranke, ter tretjič in v vsakem primeru, da je omejevanje te pravice lahko utemeljeno na podlagi člena 52 Listine o temeljnih pravicah.
- 112 Tožeče stranke trdijo, da so te ugotovitve napačne.
- 113 Na prvem mestu zatrjujejo, da ima v skladu s členom 14 Listine o temeljnih pravicah vsakdo pravico do izobraževanja in da ta pravica vključuje možnost brezplačnega obveznega šolanja. V državah Unije naj bi bilo šolanje navadno obvezno za otroke, stare od 6 do 16 let. Otroci uradnikov v delegaciji naj bi imeli pravico do izobraževanja na podobni ravni. V nekaterih tretjih državah pa naj bi bila izbira šol, ki ponujajo to raven, omejena. Posledično naj v teh tretjih državah pravica do izobraževanja ne bi bila omejena na brezplačno javno šolanje. To naj bi zlasti veljalo, kadar v tretji državi javno šolanje ni na voljo niti v maternem jeziku otrok članov osebja delegacije niti v angleščini, temveč samo v nacionalnem jeziku te države.
- 114 ESZD izpodbija te trditve.
- 115 Prvič, v zvezi s pravico do izobraževanja, zagotovljeno s členom 14 Listine o temeljnih pravicah, je treba spomniti, da odstavek 2 tega člena resda zagotavlja možnost brezplačnega obveznega šolanja.
- 116 Najprej, kot je razvidno iz Pojasnil k Listini o temeljnih pravicah (UL 2007, C 303, str. 2), ki jih je treba v skladu s členom 52(7) te listine ustrezno upoštevati, člen 14 navedene listine ne zahteva, da so zasebne ustanove, ki ponujajo tako šolanje, brezplačne.

- 117 Dalje, iz člena 14(2) Listine o temeljnih pravicah ni mogoče sklepati, da je Unija dolžna na ozemlju tretjih držav zagotavljati brezplačno obvezno šolanje, ki ustreza tistemu, ki obstaja v državah članicah Unije.
- 118 Ugotoviti je treba tudi, da tožeče stranke ne trdijo, da njihovi otroci na Kitajskem niso imeli dostopa do nacionalnega javnega šolanja.
- 119 Poleg tega je treba glede trditve tožečih strank v zvezi s tem, da imajo otroci članov osebja v delegaciji pravico do primerne oblike šolanja, spomniti, da je treba razlikovati med pravicami, zagotovljenimi z Listino o temeljnih pravicah, in pravicami, zagotovljenimi s Kadrovskimi predpisi.
- 120 Na eni strani je v zvezi s pravicami, ki izhajajo iz Kadrovskih predpisov, dovolj opozoriti, da člena 15 Priloge X h Kadrovskim predpisom ni mogoče razlagati tako, da je ESZD zavezana neomejeno povrniti stroške izobraževanja, ki presegajo v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek za tretje države (glej točke od 64 do 73 zgoraj).
- 121 Na drugi strani, kolikor se trditve tožečih strank nanašajo na člen 14 Listine o temeljnih pravicah, je treba opozoriti, da ta člen zagotavlja minimalne pravice za vsakogar in da pravica otrok uradnikov do primerne oblike šolanja v tretji državi ne spada mednje.
- 122 Ob upoštevanju teh preudarkov je treba trditve tožečih strank v zvezi z omejevanjem pravice do izobraževanja, določene v členu 14 Listine o temeljnih pravicah, zavrnil.
- 123 Drugič in v vsakem primeru, tudi ob predpostavki, da nepopolno povračilo stroškov izobraževanja, ki presegajo v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek za tretje države, omejuje pravico do izobraževanja iz člena 14 Listine o temeljnih pravicah, je treba spomniti, da bi bilo tako omejevanje lahko utemeljeno na podlagi člena 52(1) Listine o temeljnih pravicah. Šlo bi namreč za omejevanje, ki bi bilo predpisano z zakonom in s katerim bi se uresničeval cilj splošnega interesa Unije, in sicer cilj razširiti povračilo stroškov izobraževanja, ki presegajo v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek za tretje države, na največje možno število uradnikov, ki so povračilo zahtevali, hkrati pa upoštevati proračunske omejitve za take odhodke (glej točke od 100 do 105 zgoraj).
- 124 Zato v nasprotju s tem, kar navajajo tožeče stranke, pravica do izobraževanja, določena v členu 14 Listine o temeljnih pravicah, ne zahteva, naj se člen 15 Priloge X h Kadrovskim predpisom razlaga tako, da je bila ESZD zaradi izjemnih položajev, v katerih so bile tožeče stranke, dolžna v celoti povrniti njihove stroške izobraževanja, ki so presegali v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek za tretje države.
- 125 Na drugem mestu tožeče stranke trdijo, da je treba z vidika pravic otroka, določenih v členu 24 Listine o temeljnih pravicah, pravice do družinskega življenja, določene v členu 9 te listine, in varstva družine, določenega v členu 33 navedene listine, člen 15 Priloge X h Kadrovskim predpisom razlagati tako, da imajo tožeče stranke, ker so njihovi primeri izjemni, pravico do celotnega povračila stroškov izobraževanja, ki presegajo v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek za tretje države. S tem, da so se na Kitajsko preselile s svojimi družinami, naj bi uresničevale svojo pravico do družinskega življenja. V tem okviru zatrjujejo, da uradniki, razporejeni v delegacijo, tam niso nujno po lastni izbiri. Po eni strani naj bi bili nekateri uradniki, kot sta PO in PP, razporejeni na Kitajsko v interesu službe. Po drugi strani naj bi morale vse osebe ESZD v rednih časovnih presledkih službovati v delegacijah Unije. Finančno breme, ki naj bi bilo zaradi omejitve povračila stroškov izobraževanja, ki presegajo v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek za tretje države, naloženo nekaterim gospodinjstvom uradnikov, naj bi posegalo bodisi v pravice njihovih otrok bodisi v njihove pravice do družinskega življenja, saj naj bi zaradi tega bremena obstajalo tveganje, da bi bili njihovi otroci ločeni od tistega od staršev, ki je v delegaciji, da bi bili lahko deležni primerne oblike šolanja v kateri od držav Unije.
- 126 ESZD izpodbija te trditve.

- 127 V zvezi s tem, prvič, je treba ugotoviti, da trditve tožečih strank, katerih namen je dokazati obstoj omejevanja pravice do družinskega življenja in pravic otroka, temeljijo na premisi, da je uradnik lahko proti svoji volji razporejen v delegacijo Unije v tretji državi, v kateri stroški izobraževanja presegajo v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek za tretje države.
- 128 V tem okviru je treba spomniti, da so se tožeče stranke odločile pridružiti ESZD ob zavedanju, da to pomeni, da bodo v rednih časovnih presledkih službovale v delegacijah Unije (glej v zvezi s tem člen 6(10), tretji stavek, Sklepa 2010/427).
- 129 Poleg tega je treba opozoriti, da tožeče stranke niso dokazale, da so bile v delegacijo Unije v Pekingu na Kitajskem razporejene proti svoji volji. Iz spisa je namreč razvidno, da so nekatere tožeče stranke na lastno pobudo zahtevale razporeditev v delegacijo Unije na Kitajskem. Glede uradnikov, ki sta bila v delegacijo Unije na Kitajskem razporejena v interesu službe, so tožeče stranke na obravnavi potrdile, da se to ni zgodilo proti njihovi volji. V tem okviru je treba opozoriti tudi, da je ESZD v svojih pisanjih in med obravnavo navedla, da člani osebja ESZD v delegacijo Unije v tretji državi niso razporejeni proti svoji volji, in da tožeče stranke niso podrobno izpodbijale te navedbe.
- 130 V teh okoliščinah dejstva, da tožečim strankam niso bili povrnjeni celotni stroški izobraževanja, ki so presegali v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek za tretje države, ni mogoče šteti za omejevanje pravic njihovih otrok v smislu člena 24 Listine o temeljnih pravicah, pravice do družinskega življenja v smislu člena 9 te listine ali pravice do varstva družine iz člena 33 navedene listine.
- 131 Drugič in v vsakem primeru, spomniti je treba, da bi bilo morebitno omejevanje pravice do družinskega življenja, ki bi izhajalo iz tega, da zaradi finančnega bremena, povzročenega z delnim povračilom stroškov izobraževanja v državi razporeditve, otroci ne bi mogli spremljati enega od staršev med njegovo razporeditvijo v delegacijo Unije v tretji državi, lahko utemeljeno na podlagi člena 52(1) Listine o temeljnih pravicah (glej točko 123 zgoraj).
- 132 Ob upoštevanju zgornjih preudarkov je treba trditve tožečih strank, ki se nanašajo na kršitev pravic otroka, pravice do družinskega življenja in varstva družine ter pravice do izobraževanja, zavrniti.

5) Trditve v zvezi s kršitvijo načela sorazmernosti

- 133 Tožeče stranke trdijo, da je OI s tem, da je omejil povračilo stroškov izobraževanja, čeprav so bili njihovi primeri izjemni v smislu člena 15, drugi stavek, Priloge X h Kadrovskim predpisom, upošteval zgolj cilj zmanjševanja finančnih posledic, ki jih ima povračilo stroškov izobraževanja. Ker je OI ravnal tako, ne da bi zadostno upošteval njihove pravice in interese, naj bi kršil načelo sorazmernosti.
- 134 ESZD izpodbija te trditve.
- 135 V tem okviru je dovolj spomniti, da so bili načelo sorazmernosti in trditve, ki so jih tožeče stranke navedle v zvezi s tem, upoštevani že pri preučitvi kršitve pravic, na katere se sklicujejo tožeče stranke, ki je bila opravljena v točkah od 74 do 132 zgoraj (glej zlasti točke od 100 do 105 zgoraj). Ta preučitev pa ni razkrila, da bi OI s tem, da tožečim strankam ni povrnil celotnih stroškov izobraževanja, ki so presegali v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek za tretje države, nesorazmerno posegel v pravice tožečih strank.
- 136 Trditve v zvezi s kršitvijo načela sorazmernosti je treba torej prav tako zavrniti.
- 137 Glede na zgornje preudarke je treba ugotoviti, da z nobeno izmed trditev, ki jih navajajo tožeče stranke ter ki se nanašajo na besedilo in cilje člena 15 Priloge X h Kadrovskim predpisom, na načelo prepovedi diskriminacije, načelo pravne varnosti, načelo spoštovanja pridobljenih pravic in legitimnih pričakovanj,

načelo dobrega upravljanja, pravice otroka, pravico do družinskega življenja in pravico do izobraževanja ali načelo sorazmernosti, ni mogoče dokazati, da je bil OI v položaju, v katerem so bile tožeče stranke, tem dolžan povrniti celotne stroške izobraževanja, ki so presegali v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek za tretje države.

b) Trditve v zvezi z neupoštevanjem smernic

138 OI je v odločbah o zavrnitvi pritožb PQ in PR navedel, da je upošteval smernice. Te naj bi določale, da se povračilo teh stroškov izvede na podlagi „razpoložljivega proračuna“.

139 Tožeče stranke v okviru drugega tožbenega razloga zatrjujejo, da so te ugotovitve napačne. Smernice naj bi nasprotovale temu, da se povračilo stroškov izobraževanja omeji, kadar bi edine primerne oblike šolanja za otroke uradnikov Unije, razporejenih v tretjo državo, vključevale stroške, ki presegajo v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek za tretje države. V njih naj ne bila predvidena omejitev za povračilo stroškov izobraževanja v izjemnih primerih v smislu člena 15, drugi stavek, Priloge X h Kadrovskim predpisom.

140 ESZD izpodbija te trditve.

141 Te trditve tožečih strank je treba zavrniti. Na eni strani je treba namreč poudariti, da je iz smernic, kot so se uporabljale v obravnavanem primeru, jasno razvidno, da so se odločbe v zvezi z zahtevami za povračilo stroškov izobraževanja, ki so presegali v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek za tretje države, sprejemale na podlagi razpoložljivega proračuna. Na drugi strani je treba ugotoviti, da smernice ne vsebujejo nobenega elementa, na podlagi katerega bi bilo mogoče sklepati, da OI ni mogel upoštevati proračunskih omejitev, kadar so edine primerne oblike šolanja za otroke uradnikov Unije, razporejenih v tretjo državo, vključevale stroške, ki so presegali v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek za tretje države.

142 Iz tega sledi, da z nobeno izmed trditve, ki jih navajajo tožeče stranke, ni mogoče dokazati, da so imele v izjemnih položajih, v katerih so bile, pravico do celotnega povračila svojih stroškov izobraževanja.

4. Trditve v zvezi z omejitvijo povračila stroškov izobraževanja, ki presegajo v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek za tretje države, ki jo je uporabil OI

143 V točkah od 62 do 142 zgoraj so bile preučene le trditve tožečih strank, katerih namen je dokazati, da jim je bil OI, ker so bili njihovi primeri izjemni, dolžan povrniti celotne stroške izobraževanja njihovih otrok. Tožeče stranke pa v okviru tretjega tožbenega razloga ne podajajo samo teh trditve, temveč tudi trditve, s katerimi želijo vzbuditi dvom o načinu omejitve povračila stroškov izobraževanja, ki presegajo v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek za tretje države, ki jo je OI uporabil v izpodbijanih odločbah.

144 OI je v odločbah o zavrnitvi pritožb med drugim navedel, da omejitev stroškov izobraževanja, ki presegajo v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek za tretje države, ki jo je uporabil, ni diskriminatorna. Ker se dodatek za šolanje izplača za vsakega otroka, naj bi se tudi omejitev tega dodatka uporabljala za vsakega otroka. Taka metoda naj ne bi bila očitno napačna.

145 Tožeče stranke menijo, da ugotovitve OI niso v skladu z načelom prepovedi diskriminacije, smernicami, pravicami otroka, pravico do družinskega življenja, pravico do izobraževanja in načelom sorazmernosti.

146 ESZD izpodbija te trditve.

- 147 Prvič, tožeče stranke zatrjujejo, da omejitev povračila stroškov izobraževanja, ki presegajo v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek za tretje države, ki jo je uporabil OI, ni v skladu z načelom prepovedi diskriminacije in smernicami, ker OI ni posamično preučil zahtev zadevnih uradnikov za povračilo.
- 148 To trditev je treba zavriniti. Kot je namreč razvidno zlasti iz odločb o zavrnitvi pritožb tožečih strank, je OI njihove zahteve za povračilo stroškov izobraževanja, ki so presegali v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek za tretje države, preučil ob upoštevanju njihovega posamičnega položaja. Zneski dodatkov, dodeljenih tožečim strankam, so bili enaki zgolj zato, ker so zneski stroškov izobraževanja, katerih povračilo so zahtevale tožeče stranke, vsi presegali omejitev 10.000 EUR, ki jo je določil OI.
- 149 Drugič, preučiti je treba trditev tožečih strank, da je omejitev, ki jo je uporabil OI, v nasprotju z načelom prepovedi diskriminacije, ker so enostarševske družine in številčne družine na eni strani ter preostale družine na drugi obravnavane enako, čeprav so v različnih položajih.
- 150 V zvezi s tem je treba spomniti, da je v skladu z načelom prepovedi diskriminacije prepovedano obravnavati različne položaje enako, razen če je taka razlika v obravnavanju objektivno utemeljena, ter da je treba značilnosti različnih položajev in s tem njihovo primerljivost opredeliti in presojati zlasti ob upoštevanju predmeta in namena akta Unije, s katerim je uvedeno zadevno razlikovanje, pri tem pa upoštevati načela in cilje področja, iz katerega izhaja zadevni akt (glej točki 85 in 86 zgoraj).
- 151 Tožeče stranke pa se ne sklicujejo na obstoj cilja Kadrovskih predpisov, iz katerega bi bilo mogoče sklepati, da bi moral OI, kar zadeva znesek dodatkov za šolanje otrok, šteti položaj enostarševskih družin in številčnih družin za drugačnega od položaja preostalih družin, kar bi zahtevalo različno obravnavanje. Nasprotno, na eni strani je treba navesti, da iz člena 3(1) Priloge VII h Kadrovskim predpisom izhaja, da se dodatek za šolanje izplača za vsakega vzdrževanega otroka, in na drugi strani, da je zakonodajalec Unije v Kadrovskih predpisih določil najvišje zneske, s katerimi je omejen ta dodatek za šolanje. Ob upoštevanju teh elementov ni mogoče šteti, da OI s tem, da je povračilo stroškov izobraževanja za vsakega otroka, ki presegajo v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek za tretje države, omejil na 10.000 EUR, enako obravnaval različna položaja.
- 152 Posledično je treba zavriniti tudi trditev tožečih strank, da je OI s tem, da je enostarševske družine in številčne družine obravnaval enako kot preostale družine, kršil načelo prepovedi diskriminacije.
- 153 Tretjič, glede preostalih trditve v zvezi s kršitvijo načela prepovedi diskriminacije ter glede trditve v zvezi s kršitvijo pravic otroka, pravice do družinskega življenja, pravice do izobraževanja in načela sorazmernosti je treba napotiti na preudarke, podane v točkah od 62 do 142 zgoraj. Poleg tega, če bi bila katera od teh pravic omejena zaradi omejitve povračila stroškov izobraževanja, ki presegajo v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek za tretje države, je treba ugotoviti, da tožeče stranke ne navajajo nobene podrobne trditve, katere namen bi bil dokazati, da je bila glede na cilj, ki mu je sledila ESZD – in sicer cilj razširiti povračilo stroškov izobraževanja, ki presegajo v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek za tretje države, na največje možno število uradnikov, ki so povračilo zahtevali, hkrati pa upoštevati proračunske omejitve, ki jim je bila podvržena ESZD – ta omejitev očitno nesorazmerna.
- 154 Iz tega sledi, da je treba trditve v zvezi z omejitvijo povračila stroškov izobraževanja, ki presegajo v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek za tretje države, ki jo je uporabil OI, prav tako v celoti zavriniti.

5. Trditve v zvezi s tem, da bi morale izpodbijane odločbe temeljiti na SDI

- 155 Tožeče stranke v okviru prvega tožbenega razloga trdijo, da bi morale izpodbijane odločbe temeljiti na SDI, sprejetih v skladu s postopkom iz člena 110(1) Kadrovskih predpisov. Tak postopek naj bi določal, da se je treba posvetovati z Odborom uslužbencev ESZD in da Odbor za kadrovske predpise izda mnenje.
- 156 ESZD izpodbija te trditve.
- 157 Uvodoma je treba navesti, da je ESZD s sklepom HR DEC(2014)02 z dne 3. februarja 2014 odločila, da se uporabljajo določbe Sklepa Komisije C(2013) 8971 final z dne 16. decembra 2013 o SDI v zvezi z dodelitvijo dodatka za šolanje, določenega v členu 3 Priloge VII h Kadrovskim predpisom, in da je bil prvonavedeni sklep sprejet v skladu s postopkom iz člena 110(1) Kadrovskih predpisov.
- 158 Vendar tožeče stranke s svojimi trditvami ne prerekajo obstoja teh SDI, ki jih je ESZD sprejela v zvezi z izvajanjem člena 3 Priloge VII h Kadrovskim predpisom, ampak trdijo, da bi morala ESZD sprejeti SDI v zvezi s pravilom o odstopanju, določenim v členu 15, drugi stavek, Priloge X h Kadrovskim predpisom, ki navedeni službi v izjemnih primerih omogoča prekoračitev v Kadrovskih predpisih določenega najvišjega zneska za tretje države.
- 159 V zvezi s tem je treba opozoriti, da v skladu s sodno prakso obveznost sprejetja SDI v skladu s postopkom iz člena 110(1) Kadrovskih predpisov obstaja, če je izrecno določena. Če take izrecne določbe ni, je taka obveznost dopuščena le izjemoma, in sicer, kadar so določbe Kadrovskih predpisov tako nejasne in nenatančne, da pri njihovi uporabi samovoljnost ne bi bila izključena (glej v tem smislu sodbo z dne 17. marca 2016, Vanhalewyn/ESZD, T-792/14 P, EU:T:2016:156, točki 29 in 30).
- 160 Najprej je treba torej preveriti, ali obstaja izrecna določba, ki bi določala obveznost, da OI sprejme SDI pri izvrševanju svoje pristojnosti odločanja iz člena 15, drugi stavek, Priloge X h Kadrovskim predpisom, to je svoje pristojnosti, da v izjemnih primerih odloči, da se povrnejo stroški izobraževanja, ki presegajo v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek za tretje države.
- 161 Prvič, navesti je treba, da taka izrecna določba ne izhaja iz člena 15, drugi stavek, Priloge X h Kadrovskim predpisom, ki se zgolj sklicuje na posamične odločbe, ki jih mora OI sprejeti v izjemnih okoliščinah.
- 162 Drugič, tudi v primeru, da bi se člen 15, prvi stavek, Priloge X h Kadrovskim predpisom, v skladu s katerim OI določi pogoje, pod katerimi dobi uradnik dodatek za šolanje, nanašal na izjemne primere, omenjene v drugem stavku tega člena, v katerih lahko OI prekorači v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek za tretje države, je treba opozoriti, da člen 15, prvi stavek, Priloge X h Kadrovskim predpisom ne določa izrecno, da morajo biti ti pogoji določeni v obliki SDI.
- 163 Tretjič, preučiti je treba, ali je treba člen 1, tretji odstavek, Priloge X h Kadrovskim predpisom, iz katerega izhaja, da „se [SDI] sprejmejo v skladu s členom 110 Kadrovskih predpisov“, šteti za izrecno določbo, ki zahteva sprejetje SDI, kar zadeva izvrševanje pristojnosti odločanja, ki je podeljena OI v skladu s členom 15, drugi stavek, Priloge X h Kadrovskim predpisom.
- 164 V zvezi s tem je treba spomniti, da se pristojnost odločanja, podeljena OI s členom 15, drugi stavek, Priloge X h Kadrovskim predpisom, nanaša na izjemne primere. Poleg tega, kot je bilo pojasnjeno zlasti v točkah od 64 do 73 zgoraj, mora OI v okviru te pristojnosti odločanja upoštevati proračunske omejitve, ki obstajajo za povračilo stroškov izobraževanja, ki presegajo v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek za tretje države. Zaradi teh omejitev mora upoštevati vse zahteve za povračilo takih stroškov, ki jih predložijo člani osebja ESZD in katerih zneski se lahko razlikujejo zaradi dejavnikov, na katere ta služba nima vpliva, kot so menjalni tečaji ali povpraševanje po takih oblikah

šolanja. Iz tega sledi, da mora imeti OI v okviru svoje pristojnosti odločanja določeno prožnost, ki mu omogoča, da upošteva celotni znesek, katerega povračilo se zahteva, razpoložljivi proračun in izjemne okoliščine, na katere se sklicujejo zadevne osebe.

- 165 Glede na te preudarke člena 1, tretji odstavek, Priloge X h Kadrovskim predpisom ni mogoče razlagati tako, da zavezuje ESZD k sprejetju SDI v zvezi z izvrševanjem pristojnosti odločanja, podeljene s členom 15, drugi stavek, Priloge X h Kadrovskim predpisom.
- 166 V nasprotju s tem, kar navajajo tožeče stranke, je ta ugotovitev v skladu s sodbo z dne 17. marca 2016, Vanhalewyn/ESZD (T-792/14 P, EU:T:2016:156).
- 167 Preudarki, na podlagi katerih je Splošno sodišče presodilo, da je bila ESZD dolžna sprejeti SDI, kar zadeva postopek iz člena 10(1), drugi pododstavek, Priloge X h Kadrovskim predpisom, namreč niso prenosljivi na člen 15, drugi stavek, navedene priloge.
- 168 Kot je v zvezi s postopkom iz člena 10(1), drugi pododstavek, Priloge X h Kadrovskim predpisom razvidno iz točke 32 sodbe z dne 17. marca 2016, Vanhalewyn/ESZD (T-792/14 P, EU:T:2016:156), je zakonodajalec Unije želel zagotoviti, da se merila, ki se uporabijo za določitev tretjih držav, v katerih se življenjske razmere lahko štejejo za enakovredne običajnim življenjskim razmeram v Uniji, določijo na splošno in neodvisno od vsakršnega postopka, katerega namen je v konkretnem primeru ugotoviti, ali življenjske razmere v neki državi izkazujejo tako enakovrednost. Člen 10(1), drugi pododstavek, Priloge X h Kadrovskim predpisom se torej nanaša na splošno odločitev, ki zadeva vse člane osebja ESZD, razporejene v tretjo državo. Poleg tega je treba navesti, da kadar življenjske razmere v tretji državi niso enakovredne običajnim življenjskim razmeram v Uniji, imajo člani osebja ESZD, razporejeni v to državo, pravico do dodatka za življenjske razmere.
- 169 Nasprotno pa, kot je bilo pojasnjeno v točkah od 62 do 142 zgoraj, tudi če je primer člana osebja ESZD izjemen v smislu člena 15, drugi stavek, Priloge X h Kadrovskim predpisom, ta določba ne podeljuje brezpogojne pravice do celotnega povračila stroškov izobraževanja, ki presegajo v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek za tretje države. Poleg tega se pristojnost odločanja, ki je podeljena OI s to določbo, ne nanaša na splošno odločbo, temveč na posamične odločbe, ki jih je treba sprejeti v izjemnih primerih, in OI mora, kot je bilo navedeno v točki 164 zgoraj, v okviru izvrševanja te pristojnosti upoštevati posamične položaje članov svojega osebja, ki so zahtevali povračilo stroškov izobraževanja, ki presegajo v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek za tretje države. V tem okviru mora imeti OI določeno prožnost, ki mu omogoča, da upošteva na eni strani posamični položaj vsakega člana osebja ESZD, ki je predložil zahtevo za povračilo stroškov izobraževanja, ki presegajo v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek za tretje države, in na drugi strani proračunske omejitve, ki jim je podvrženo povračilo takih stroškov.
- 170 Iz tega sledi, da preudarek Splošnega sodišča glede člena 10(1), drugi pododstavek, Priloge X h Kadrovskim predpisom – in sicer, da je zakonodajalec Unije želel zagotoviti, da se merila, ki se uporabijo za določitev tretjih držav, v katerih se življenjske razmere lahko štejejo za enakovredne običajnim življenjskim razmeram v Uniji, določijo na splošno in neodvisno od vsakršnega postopka, katerega namen je v konkretnem primeru ugotoviti, ali življenjske razmere v neki državi izkazujejo tako enakovrednost, ter se torej sprejmejo v okviru SDI – ni prenosljiv na pristojnost odločanja, ki je OI podeljena s členom 15, drugi stavek, Priloge X h Kadrovskim predpisom.
- 171 Ob upoštevanju zgornjih preudarkov je treba ugotoviti, da ne obstaja izrecna določba, ki bi določala obveznost, da se sprejmejo SDI v zvezi z izvrševanjem pristojnosti odločanja OI, predvidene v členu 15, drugi stavek, Priloge X h Kadrovskim predpisom.

- 172 Dalje je treba spomniti, da je v skladu s sodno prakso ob neobstoju izrecne določbe, ki bi določala obveznost sprejetja SDI, taka obveznost dopuščena le izjemoma, in sicer, kadar so določbe Kadrovskih predpisov tako nejasne in nenatančne, da pri njihovi uporabi samovoljnost ne bi bila izključena (glej točko 159 zgoraj).
- 173 Glede na izjemnost odločb OI o prekoračitvi v Kadrovskih predpisih določenega najvišjega zneska za tretje države na podlagi člena 15, drugi stavek, Priloge X h Kadrovskim predpisom in glede na dejstvo, da mora imeti OI določeno prožnost pri uporabi te določbe (glej točko 164 zgoraj), ni mogoče šteti, da je okoliščina, da ta člen pušča OI široko polje proste presoje, zadosten dokaz nejasnosti ali nenatančnosti te določbe v smislu sodne prakse, navedene v točki 159 zgoraj.
- 174 Vsekakor je treba poudariti, da tožeče stranke niso podale trditve, s katerimi bi bilo mogoče dokazati, da ob neobstoju SDI samovoljnost pri uporabi člena 15, drugi stavek, Priloge X h Kadrovskim predpisom ni izključena. Kot je namreč po eni strani razvidno iz točk od 62 do 154 zgoraj, je treba trditve tožečih strank, katerih namen je dokazati, da je ESZD storila napako v zvezi z uporabo člena 15, drugi stavek, Priloge X h Kadrovskim predpisom, zavrniti. Po drugi strani je treba ugotoviti, da tožeče stranke v zvezi s tem niso podale drugih podrobnih trditvev.
- 175 Nazadnje in vsekakor je treba opozoriti, da tudi če bi bila ESZD dolžna sprejeti SDI, ji glede na preudarke, navedene v točkah od 64 do 137 zgoraj, v takih SDI ne bi bilo treba določiti obveznosti povračila celotnih stroškov izobraževanja, ki presegajo v Kadrovskih predpisih določeni najvišji znesek za tretje države.
- 176 Ob upoštevanju zgornjih preudarkov je treba trditve v zvezi s tem, da je bila ESZD dolžna sprejeti SDI, kar zadeva njeno pristojnost odločanja iz člena 15, drugi stavek, Priloge X h Kadrovskim predpisom, zavrniti.
- 177 Torej je treba zavrniti vse tožbene razloge, ki jih navajajo tožeče stranke. Zato je treba predlog za razglasitev ničnosti elektronskih sporočil z dne 17. decembra 2015 in predlog za razglasitev ničnosti odločb o zavrnitvi pritožb tožečih strank zavrniti, ne da bi bilo treba odločiti o dopustnosti zadnjenavedenega predloga.

B. Preostali predlogi za razglasitev ničnosti

- 178 V zvezi s predlogi za razglasitev ničnosti, ki se nanašajo na elektronska sporočila, ki so sledila elektronskemu sporočilu z dne 17. decembra 2015, na ocene dodatka za šolanje in plačilne liste, v katerih je naveden znesek prejetega dodatka za šolanje, je dovolj navesti, da tožeče stranke v utemeljitev teh predlogov navajajo le tožbene razloge, ki so bili preučeni in zavrnjeni že v točkah od 41 do 177 zgoraj. Te predloge je treba torej prav tako zavrniti, ne da bi bilo treba odločiti o njihovi dopustnosti.
- 179 Ob upoštevanju teh preudarkov je treba tožbo zavrniti v celoti.

IV. Stroški

- 180 Tožeče stranke trdijo, da jim v primeru, da bi bila tožba zavrnjena, ne bi smelo biti naloženo plačilo stroškov, nastalih zaradi odločitve ESZD, da si priskrbi pomoč odvetnikov. Ta odločitev naj jim ne bi smela povzročiti škode. Če bi se tožečim strankam naložilo plačilo stroškov zunanje odvetniške pisarne, čeprav ima ESZD interno pravno službo, naj bi to pomenilo oviro za njihovo pravico do dostopa do sodišč.
- 181 ESZD izpodbija te trditve.

- 182 V skladu s členom 134(1) Poslovnika se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.
- 183 Ker tožeče stranke niso uspele, jim je treba naložiti plačilo stroškov v skladu s predlogom ESZD.
- 184 Kar zadeva predlog tožečih strank, naj se jim ne naloži plačilo stroškov, nastalih zaradi odločitve ESZD, da si priskrbi pomoč odvetnikov, je treba, če se ta predlog nanaša na možnost povrnitve stroškov, spomniti, da Splošno sodišče o možnosti povrnitve stroškov odloči na predlog zadevne stranke s sklepom, sprejetim na podlagi člena 170(1) Poslovnika (glej v tem smislu sodbo z dne 2. aprila 2014, Ben Ali/Svet, T-133/12, neobjavljena, EU:T:2014:176, točka 104). Tak predlog je torej treba v okviru tega postopka zavreči kot nedopusten.
- 185 Poleg tega, če se ta predlog nanaša na člen 135(1) Poslovnika, v skladu s katerim lahko Splošno sodišče, če to zahteva pravičnost, odloči, da neuspela stranka poleg svojih stroškov nosi le del stroškov druge stranke ali celo da se ji plačilo teh stroškov ne naloži, je treba opozoriti, da okoliščine, na katere se sklicujejo tožeče stranke, ne upravičujejo uporabe te določbe. Nasprotno pa iz člena 19, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije, ki se za Splošno sodišče uporablja na podlagi člena 53, prvi odstavek, navedenega statuta, izhaja, da se lahko institucije Unije pri odločitvi, kdo jih bo zastopal ali jim pomagal pred sodiščem Unije, svobodno odločijo za pomoč odvetnika.
- 186 Zato je treba predlog tožečih strank, naj se jim ne naloži plačilo stroškov, nastalih zaradi odločitve ESZD, da si priskrbi pomoč odvetnikov, zavrniti.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (peti senat)

razsodilo:

- 1. Tožba se zavrne.**
- 2. PO, PP, PQ in PR poleg svojih stroškov nosijo tudi stroške Evropske službe za zunanje delovanje (ESZD).**

Gratsias

Labucka

Dittrich

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourggu, 25. oktobra 2018.

Podpisi